

Lloc: Sala d'actes de la FELIB

Inici: 12.25 h

Finalització: 13.30 h

Assistents

Joan Albertí Sastre, batle de Fornalutx i president

Mariano Juan Colomar, en representació de Vicent Marí Torres, batle de Santa Eulària del Riu i vicepresident primer

Elisa Mus Gil, en representació d'Àgueda Reynés Calvache, batlessa de Maó i vicepresidenta segona

Josefa González Jiménez, en representació de Bernat Coll Ramon, batle de Lloseta i vicepresident tercer

Francesc Miralles Mascaró, batle d'Algaida i vocal

Joan Peralta Palmer, en representació de Mateu Ferrà Bestard, batle de Banyalbufar i vocal

Jeroni Salom Munar, batle de Binissalem i vocal

José María de Sintas Zaforteza, batle de Ciutadella i vocal

Antoni Salas Roca, batle de Costitx i vocal

Fèlix Ripoll Pons, en representació de Francisco Javier Ametller Pons, batle d'Es Mercadal i vocal

Vicenç Vidal Matas, en representació de Miquel Ensenyat Riutort, batle d'Esporles i vocal

Bartomeu Jover Sánchez, batle d'Estellencs i vocal

Rafel Torres Gómez, batle d'Inca i vocal

Joan Jaume Mulet, batle de Lluçmajor i vocal

Antoni Mulet Campins, batle de Maria de la Salut i vocal

Antoni Pastor Cabrer, batle de Manacor i vocal

Julio Martínez Galiano, en representació de Mateu Isern Estela, batle de Palma i vocal

Gabriel Ferrà Martorell, batle de Puigpunyent i vocal

Gabriel Serra Barceló, batle de sa Pobla i vocal

Antoni Marí Marí, batle de Sant Joan de Labritja i vocal

Joan Carles Verd Cirer, batle de Sencelles i vocal

Joan Rotger Seguí, batle de Selva i vocal

Carlos Simarro Vicens, batle de Sóller i vocal

Miquel Santandreu Bestard, secretari general

Absents

Jaume Ferrer Ribas, president del Consell de Formentera i vocal

FEDERACIÓ D'ENTITATS LOCALS DE LES ILLES BALEARS SORTIDA	
Núm.	<input type="text" value="08"/>
Data	<input type="text" value="21-01-2014"/>

CONVOCATÒRIA

Per indicació del president i donada la sol·licitud d'un dels membres del Consell Executiu de la Federació us convoc a la sessió extraordinària del **CONSELL EXECUTIU** que tindrà lloc el proper dia **24 de gener de 2014** a les 12.00 hores en primera convocatòria i **a les 12.15 hores** en segona convocatòria, a la **Sala d'actes de la Felib**, amb la finalitat de fixar una postura comuna en relació a l'avantprojecte de decret sobre l'ús dels símbols al immobles o mobles afectes als serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

La premura d'aquesta convocatòria ve justificada per la finalització del termini de presentació d'al·legacions al referit projecte normatiu, el proper dia 27 de gener.

Palma a 21 de gener de 2014

El Secretari General

Desenvolupament de la sessió

1. Avantprojecte de decret sobre l'ús dels símbols als immobles o mobles destinats als serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears

El president dóna la benvinguda als assistents i els agraeix la seva presència.

El senyor Santandreu informa als assistents de quin és el procediment que cal seguir quan un projecte de Decret o de Llei es transmet a la Federació. Comenta que els serveis jurídics estudien el projecte alhora que trasllada a tots els ajuntaments perquè hi facin arribar les seves al·legacions. Continua explicant que els serveis jurídics fan les seves pròpies al·legacions, que s'envien el darrer dia del termini, per adjuntar de forma textual, totes les al·legacions que s'han fet arribar dels municipis que ho consideren oportú.

El president exposa que a la Federació no s'ha de debatre el projecte concret, que aquesta funció és del Parlament, i que la funció de la FELIB és defensar els interessos municipalistes.

El senyor Verd comenta que des de l'Ajuntament de Sencelles es feren arribar unes al·legacions a la FELIB, distintes a les que presenta el propi ajuntament, amb la intenció que la FELIB les assumís com a pròpies, se'n reparteix còpia a tots els assistents (vegeu annex 1).

El senyor Santandreu comenta que els serveis jurídics no poden assumir com a pròpies unes al·legacions que no han redactat. Aprofita per llegir les que ha elaborat el departament jurídic (vegeu annex 2). Explica els seus dubtes davant la possible incompatibilitat de l'article i del projecte de decret, i els articles 2 i 4 de la Llei, ja que la funció d'un reglament és definir i o desplegar el que diu la Llei, però mai limitar i/o contradir-la.

El president demana conformitat als assistents sobre l'informe elaborat des de la FELIB.

Pren la paraula el senyor Verd, comenta que entén i respecta que la Federació només faci al·legacions fomentades jurídicament, però exposa que a les presentades per l'Ajuntament de Sencelles també es parlava d'unes altres dues qüestions molt importants al seu parer. La primera sobre la declaració d'urgència, suposant així una limitació del dret de participació consagrat en l'article 23 de la Constitució i, la segona, sobre la regulació deficient del procediment, ja que no marca el termini que disposa el Govern per dictar la resolució corresponent i, alhora, el procediment no assenyalava el sentit de silenci administratiu en cas que no es dicti la resolució en el termini corresponent. Segueix explicant que, al seu parer, ni la Llei ni el Decret es poden aprovar en aquests termes. Els ajuntaments han de defensar l'autonomia dels municipis que, una altra Administració, no ha d'autoritzar l'ús d'uns símbols als ajuntaments. Exposava que considera que la funció de la Federació és al·legar per defensar l'autonomia municipal.

El senyor Santandreu comenta que si no s'han fet al·legacions sobre la falta d'un procediment és perquè entenen que la Llei 30/1992, de procediment administratiu, ja determina el procediment que cal seguir i, quant al Decret, comenta que només limita els immobles on el Govern presta un ús públic.

El senyor Verd comenta que, malgrat que només es limiti als edificis d'ús públic del Govern, no es pot donar validesa a un acord de ple d'un ajuntament fins que el Govern n'hagi pres raó.

El senyor Santandreu informa que la Llei de bases de règim local, en el seu article 22, estableix que cada ajuntament, mitjançant majoria absoluta del ple, pot fixar quin és el seu escut, el seu himne i la seva bandera. Aquesta mateixa preinscripció l'estableix la Llei municipal de les Illes Balears del 2006. Explica que fins a la Llei de l'ús de símbols, es podien declarar d'ús oficial, l'escut, l'himne i la bandera de cada municipi i, a partir d'aquest moment, es dona llibertat per declarar-ne unes altres, així que més que una limitació, jurídicament s'entén com ampliació d'autonomia municipal. Una altra cosa és el Decret, que sí que en limita l'ús als edificis del Govern.

El senyor Verd comenta que és important diferenciar entre els símbols oficials i els d'interès local. Així no entén quina funció té el Govern a l'hora de validar un símbol d'interès local. Recalca la importància que la FELIB es pronunciï per la defensa de l'autonomia local.

Pren la paraula el senyor Miralles assenyalant que el Decret vulnera la Llei imposant més restriccions i s'ha de deixar constància de la reivindicació de l'autonomia.

Pren la paraula el senyor Martínez i exposa que no està d'acord amb la interpretació que s'està fent. Exposa que es demana que es sigui respectuós amb l'autonomia local, però no s'ho és amb l'autonomia d'una altra administració en voler regular els símbols dels seus propis immobles. Entén que l'autonomia local ha augmentat en poder nomenar altres símbols d'interès municipal, però quan aquests s'han de fer públics en un edifici del Govern és aquesta institució la que vol decidir, mentre que als immobles municipals sempre són els batles i els plens dels ajuntaments els que ho decideixen.

El senyor Salas respon al senyor Martínez comentant que als municipis més petits, molt sovint, l'ús dels edificis és del Govern, però el solar i el manteniment és municipal, així com l'opció de poder utilitzar els immobles quan s'han acabat les activitats concretes.

El senyor Martínez comenta que a Palma també es troben amb aquesta circumstància, i és per això mateix que no es pot reivindicar l'autonomia local, ja que quan són dues les institucions les dues han de poder opinar.

El senyor Pastor exposa que no dóna suport a la postura d'augment d'autonomia local. Que l'elaboració del Decret s'ha declarat d'urgència i suposa una limitació del dret a la participació consagrat en l'article 23 de la Constitució, i és una urgència no justificada. A més, la lectura dels juristes, quant a edificis de la comunitat autònoma, pot ser distinta ja que, al seu parer, aquest decret afecta tots els edificis. També comenta que no s'ha demanat el parer dels ajuntaments a l'hora d'elaborar la Llei ni el Decret. Creu que és imprescindible que la FELIB defensi l'autonomia local, a més que creu que tots els ajuntaments han de tenir constància de les al·legacions que presenta la Federació.

El senyor Miralles comenta que per aprovar un símbol d'interès local, aquest l'ha d'assumir el consell de Govern de la Comunitat Autònoma, i creu que aquest fet vulnera l'autonomia local.

El senyor Santandreu recalca que només es limita, mitjançant l'article 4, a l'ús dels símbols en els immobles o mobles destinats als serveis públics de la comunitat autònoma, però que no condiciona l'aprovació.

El senyor Ferrà pren la paraula i comenta que tots els batles estan d'acord amb les al·legacions jurídiques, però que hi ha un sector de batles que considera imprescindible que també hi hagi una al·legació més de caire polític, quant a l'atac a l'autonomia municipal, que és l'objectiu bàsic de la Federació.

El senyor Torres reflexiona dient que fins al moment la Federació sempre ha fet les al·legacions jurídiques, i mai s'ha postulat políticament perquè tots els membres se sentin representats, i que ha adjuntat a les seves pròpies al·legacions totes les que li han fet arribar.

El senyor Verd assenyala que l'objectiu principal de la FELIB és defensar l'autonomia local, i que aquesta es veu truncada quan es lleva validesa a un acord de ple, i ha de ser tutelat pel Govern.

El senyor Pastor llegeix part de les al·legacions que ha fet el secretari del seu consistori: «L'esborrany de Decret estableix que el seu objecte és, sobretot, desenvolupar el que estableix l'article 4 de la Llei 9/2013. I disposa que els símbols representatius de declaracions oficials d'interès local *són aquells que una vegada declarats per l'òrgan competent siguin assumits expressament pel Govern de les Illes Balears mitjançant un acord del Consell de Govern*».

L'esborrany de Decret diu el contrari del que diu la Llei 9/2013, ja que disposa que han de ser autoritzats pel Govern, «ser assumits» no és més que una expressió darrera la qual s'amaga un control administratiu inexistent a la Llei, que expressament diu que els símbols locals no estan subjectes a cap més autorització o control que el de la pròpia corporació local que els aprova que, de fet, és l'únic òrgan competent a aquests efectes.»

Tot seguit demana si la FELIB assumeix totes les al·legacions presentades per tots els municipis.

El president insisteix que la FELIB donarà curs a les al·legacions pròpies redactades pel servei jurídic, i totes les altres que es facin arribar en termini a la Federació.

El senyor Salom pren la paraula per informar que fins a la data a la Federació sempre es tractaven temes que afectaven els ajuntaments, però mai amb caire polític. Expressa que, al seu parer, aquesta no és una postura adequada perquè en cap cas s'arribarà a un acord. Creu que la FELIB hauria de reconduir la situació.

El senyor Miralles contesta que creu que tots tenen el mateix parer i que hi ha temes que no pertoca discutir a la Federació, però que aquest decret afecta l'autonomia local i, com a tal, ha de ser debatut a la Federació

El senyor Santandreu exposa que la Llei dóna possibilitat a aprovar nous símbols d'interès locals, i que el decret delimita, en l'article 4, l'àmbit d'actuació quant als immobles de la comunitat autònoma.

El senyor Pastor comenta que està completament d'acord amb el que exposa el senyor Salom, comenta que la interpretació que es fa del decret és que limita l'autonomia local i sent aquets l'objectiu principal de la Federació, creu que aquesta institució és la que ha de fer alguna al·legació al respecte, i així ho sol·liciten alguns membres del Consell Executiu.

El president comenta que els serveis jurídics tornaran a estudiar el decret i si consideren que es pot fonamentar la limitació de l'autonomia local, en faran les al·legacions pertinents.

Tot seguit aprofita per convidar els assistents a una reunió que es farà el proper dia 28 a la FELIB en què la consellera d'Administracions Públiques donarà a conèixer les principals novetats introduïdes a la Llei de bases de règim local arran de l'aprovació de la Llei de racionalització i sostenibilitat de l'administració local.

El president aixeca la sessió, de la qual estenc, com a secretari, aquesta acta.

El secretari general

Vist i plau

El president

ANNEX 1

PROPOSTA D'AL·LEGACIONS APORTADES PER PART DE L'AJUNTAMENT DE SENCELLES.

AL·LEGACIONS a l'Esborrany de Decret de la Llei 9/2013 de Símbols:

Primer. De caràcter formal: la urgència

L'elaboració del Decret de la Llei 9/2013 s'ha declarat d'urgència. Aquesta declaració suposa una limitació del dret a la participació consagrat a l'article 23 de la Constitució.

La justificació de la tramitació urgent que consta a l'acord d'exposició pública ens sembla totalment insuficient. La justificació és que l'entrada en vigor de la Llei 9/2013 provoca la necessitat de la tramitació urgent perquè el procediment autoritzatori estigui regulat. Si aquesta justificació es dona per bona resultarà que tots els decrets de desenvolupament de lleis s'haurien de tramitar per urgència ja que tots, en teoria i per definició, complementen la norma legal i són, des d'aquest punt de vista, necessaris. És evident que aquesta motivació no té cap solidesa jurídica ni cap sentit. Si es volia tenir el decret abans de l'entrada en vigor de la llei s'hagués pogut establir una "vacatio legis" llarga de la llei, o s'hagués pogut establir el procediment autoritzatori a la mateixa llei. Ara, si s'opta perquè hi hagi un reglament no es pot restringir el dret de participació amb una justificació absolutament il·lògica. La qual cosa es veu reforçada si es té en compte que la naturalesa de la qüestió que ens ocupa (símbols) no és de primera necessitat per a la vida de les persones, per tant, no hi ha cap conseqüència negativa per a l'interès general que la tramitació es faci pels tràmits ordinaris. No hi ha cap situació extraordinària i peremptòria que generi una necessitat d'immediata regulació d'un tema que té una alta càrrega sentimental o emotiva però que temporalment no variarà la realitat per uns dies més d'informació pública. No existeixen especials circumstàncies que justifiquin la urgència.

Segon. L'Esborrany de Decret contradiu la Llei i viola l'autonomia municipal.

Determinacions de la Llei 9/2013

Art. 2.c) *Es consideren símbols oficials de les Illes Balears les banderes, les ensenyes, i els altres símbols distintius acordats per les Corporacions Locals.*

Art. 4. *Ús dels símbols en els immobles o mobles afectes als serveis públics de la comunitat autònoma de les Illes Balears:*

1. *En aquests béns només es permet utilitzar o col·locar ... els símbols oficials propis de les Illes Balears que es descriuen a l'article 2 d'aquesta llei.*

2. *També estan permesos els següents símbols: els representatius de declaracions oficials d'interès local.*

3. *La utilització o col·locació de qualsevol altre símbol diferent dels descrits en els punts anteriors haurà de ser autoritzat per la conselleria competent.*

De la dicció literal dels preceptes assenyalats es desprenen dues conclusions clares i evidents:

- A) L'ús (utilització o col·locació) de símbols distintius acordats per les Corporacions Locals als béns immobles o mobles afectes als serveis públics de la comunitat autònoma no està subjecte a autorització de la conselleria competent.
- B) Són les Corporacions Locals les que acorden els seus símbols oficials.

Aquesta regulació és lògica i coherent amb l'autonomia local constitucionalment consagrada.

Determinacions de l'esborrany de Decret de la Llei 9/2013

L'esborrany de Decret estableix que el seu objecte és desenvolupar el que estableix l'article 4 de la Llei 9/2013. I disposa que els símbols representatius de declaracions oficials d'interès local *són aquells que una vegada declarats per l'òrgan competent siguin assumits expressament pel Govern de les Illes Balears mitjançant un acord del Consell de Govern.*

L'esborrany de Decret està dient el contrari del que diu la Llei 9/2013 ja que està disposant que han de ser autoritzats pel Govern, en aquest sentit "ser assumits" no és més que un eufemisme darrera el qual s'amaga un control administratiu que la llei no contempla, ja que diu expressament que els símbols locals no estan subjectes a cap més autorització o control que el de la pròpia Corporació Local que els aprova que, únic òrgan competent a aquests efectes.

Som els Ajuntaments els que hem de decidir quins són els símbols d'interès local. Que qualsevol altra administració ens vulgui tutelar fins a l'extrem de determinar quins han de ser, en contra del que diu la Llei, ens retrotreu a temps absolutament superats, és inadmissible i contrari a l'autonomia local que consagra la Constitució.

La funció del Reglament ha estat constantment determinada per la jurisprudència:

STS 10-6-1998: El reglamento, en cuanto norma jurídica de carácter general emanada de la Administración, tiene un valor subordinado a la Ley a la que complementa. Por ser el reglamento norma jurídica de colaboración, debe distinguirse entre la normación básica de las cuestiones fundamentales que siempre corresponde a la Ley, y aquellas otras normas secundarias pero necesarias para la puesta en práctica de la Ley: los reglamentos.

STSJ País Vasco 369/2002, 13-5: "El reglamento es una norma escrita dictada por la Administración, subordinada siempre a la ley. La jurisprudencia ha precisado que el reglamento complementa la ley, lo que plantea cuáles deben ser los límites específicos de los reglamentos que se

dicten en virtud de una remisión legal. La remisión por la Ley al ejecutivo y a las Comunidades Autónomas (...) para desarrollar por vía reglamentaria algún precepto concreto (...) supone que la Administración respete el contenido esencial del precepto que se desarrolle. Es criterio jurisprudencial consolidado el siguiente: que los reglamentos, como complemento de la Ley, deben contener normas precisas que expliquen, aclaren o pongan en práctica los preceptos de la ley que desarrollan. Pero lo que no puede hacer el reglamento es ampliar el contenido de la ley." (STS de 17 de junio de 1999 [RJ 1999, 6302])... **Este complemento indispensable constituye, por tanto, el límite máximo de la norma delegada, que sería contraria al principio de jerarquía normativa, si impusiera restricciones o privaciones no establecidas, explícita o implícitamente en la norma delegante.**" (STS de 30 de marzo de 1999 [RJ 1999, 3064]).

L'esborrany de decret és il·legal perquè no complementa a la llei ni s'hi subordina sinó que la contradia. L'esborrany de decret està establint restriccions a l'oficialitat dels símbols locals que no estan establertes ni explícitament ni implícitament a la Llei 9/2013.

La Llei 9/2013, respectuosa amb el principi constitucional d'autonomia local, estableix clarament que correspon a les corporacions locals acordar els seus símbols oficials, i que tal decisió no es troba subjecte a cap tràmit posterior ni de validació, ni de ratificació o confirmació. De fet, la Llei 9/2013 especifica que la utilització o col·locació d'un símbol oficial no es troba subjecte a control del Govern. L'esborrany de Decret així estaria modificant el règim jurídic establert a la Llei 9/2013 i, per tant, s'estaria extralimitant de manera contrària a l'ordenament jurídic de les seves funcions.

Tercer. Deficient regulació del procediment

L'esborrany de Decret diu que el seu objecte és la regulació del procediment autoritzatori de l'article 4.3 de la Llei 9/2013. Aquesta regulació es conté bàsicament a l'article 5 de l'esborrany de Decret. Idò bé, d'acord amb la Llei 30/1992 de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú s'ha de constatar la deficient regulació jurídica del procediment plantejat. Deficient per dues raons fonamentals:

1. El procediment no determina el termini que disposa el Govern per dictar la corresponent resolució;
2. El procediment no assenyala el sentit del silenci administratiu en cas que no es dicti la resolució en el termini corresponent.

De fet, l'esborrany de Decret crea el tràmit de "assumpció" del símbol local per part del Consell de Govern, al qual ens hem referit anteriorment, però no n'estableix cap procediment, no estableix el termini d'aquesta assumpció ni estableix el sentit del silenci en cas de manca de resposta.

En definitiva, la regulació proposta genera una absoluta inseguretat jurídica. No regular un procediment per a l'assumpció i no establir els terminis per resoldre i el sentit del silenci és inadmissible en la pràctica jurídica del que hauria de ser un estat de dret modern.

Annex 2

Atès el que interessa al seu escrit de 17 de gener de 2014, relatiu a l'avantprojecte de decret sobre l'ús dels símbols als immobles o mobles destinats als serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, us informam del següent:

Antecedents

El dia 31 de desembre de 2013 es va publicar la Llei 9/2013, de 23 de desembre, sobre l'ús dels símbols institucionals de les Illes Balears.

El dia 17 de gener de 2014 va tenir entrada en la federació (núm. de registre 015/2014) l'esborrany de l'avantprojecte de decret sobre l'ús dels símbols als immobles o mobles destinats als serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Atès l'establert en l'article 22 de la Llei de 7/1985, de 2 d'abril, de bases de règim local (LBRL), que regula les competències dels plens municipals dels ajuntaments, en el seu apartat 2.b) que indica que correspon a aquest òrgan l'adopció o modificació dels símbols oficials com són la bandera, la insígnia i l'escut.

Atès l'establert en l'article 10 de la Llei 20/2006, de 15 de desembre, municipal i de règim local de les Illes Balears, que indica que cada municipi s'identifica per el seu nom oficial i pot tenir un escut o distintiu, una bandera i un himne municipal.

Atès que l'article 2 de la llei 9/2013, de 23 de desembre, sobre l'ús dels símbols als immobles o mobles destinats als serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears estableix que es consideraran entre d'altres símbols oficials de les Illes Balears les banderes, insígnies, escuts i altres símbols distintius acordats per les corporacions locals.

Ates l'article 4 de la llei 9/2013, de 23 de desembre, sobre l'ús dels símbols als immobles o mobles destinats als serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, en establir al seu punt 2 que als immobles o mobles destinats als serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears estaran permesos, entre d'altres, els símbols següents [...] els representatius de declaracions oficials d'interès local, autonòmic, nacional e internacional [...].

Vist l'esborrany de l'avantprojecte de decret sobre l'ús dels símbols als immobles o mobles destinats als serveis públics de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears aquests serveis jurídics informen del següent:

Informe

Volem posar de manifest els dubtes sorgits en relació a la possible limitació efectuada per l'article 4 de l'esborrany del reglament en relació a l'establert en els articles 2 i 4 de la Llei.

Observam que l'esborrany pareix obviar les conseqüències que es deriven de la lectura conjunta de l'article 2 esmentat, que estableix com a símbols oficials de les Illes Balears, les banderes, les ensenyes i altres símbols distintius acordats per les corporacions locals, i de l'article 4 que obre la porta a la ús d'aquests símbols, quan són acordats per les corporacions locals, en mobles i immobles destinats als serveis de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

S'ha de tenir en compte que una norma reglamentària —com és el cas d'un decret— fruit de la potestat de dictar normes amb caràcter general atribuïda a qualsevol administració pública —ja sigui l'Estat, una comunitat autònoma o corporació local— queda subjecta a determinades limitacions, com el principi de jerarquia, que garanteix la seguretat jurídica de tot ordenament.

Hem de tenir en compte que la coexistència normativa planteja el problema de la seva ordenació jeràrquica, que consagra l'article 9.3 de la Constitució, de forma que les normes de menor rang no poden contravenir les superiors. En el cas que ens ocupa, podem concloure que una norma de rang reglamentari emanada del Govern de les Illes Balears no pot contradir o limitar els efectes d'una norma de rang legal emanada del Parlament de les Illes Balears.

En aquest sentit, l'article 4.b de l'avantprojecte de decret reserva al Consell de Govern la possibilitat d'establir una limitació al que regula l'article 4 de la Llei, és a dir, una condició nova a les establertes per la pròpia Llei.

Entenem que es tracta d'un clar condicionant, ja que supedita l'aplicació de la llei a un acord posterior del Consell de Govern de les Illes Balears.

Aquest posicionament ha trobat un ampli reflex tant en la doctrina científica com en la pràctica jurisprudencial, així trobam un ampli consens en afirmar que les normes reglamentaries de desplegament d'un text legal no poden, en cap cas, limitar els drets, les facultats, ni les possibilitats d'actuació contingudes en la llei, ja que d'acord amb la seva naturalesa han de limitar-se a establir les regles o normes precises per explicitar, aclarir i posar en pràctica els preceptes de la llei, però no contenir manaments nous i més restrictius que els continguts al propi text legal. Aquesta idea, i la del reglament com un instrument complementari de la llei, són

cabdals en la definició de la tendència jurisprudencial, reflectida en la STC 30/11/1982 i a la de 27/07/1984, en afirmar que: *«la reserva de llei se traduce en ciertas exigencias relativas al ámbito de las remisiones o habilitaciones legales de la potestad reglamentaria, que pueden resumirse en el criterio de que las mismas sean tales que restrinjan efectivamente el ejercicio de esta potestad a un complemento de las regulación legal que sea indispensable por motivos técnicos, o para optimizar el cumplimiento de las finalidades propuestas por la Constitución o por la propia Ley»*.

Malgrat l'exposat, cal dir que precisar amb netedat la frontera entre la funció de desplegament i de definició de determinats aspectes d'una llei per part d'una norma reglamentària i ampliació o limitació dels seus efectes pot ser en ocasions una tasca difícil.

En aquest cas, però, entenem que el Govern de les Illes Balears, mitjançant un decret podria restringir les prescripcions establertes per una norma amb rang de llei. Cosa distinta hauria estat el cas que la pròpia llei donàs cabuda a les limitacions que es recullen ara en l'article 4.b del projecte de decret.

Per tot això, creim summament convenient i necessari que es faci especial esment en el cas de la possible conculcació del principi de jerarquia normativa, garantit en els articles 9.3 i 103.1 de la CE, i en l'article 1.2 del CC, que estableix que *«Carecerán de validez las disposiciones que contradigan otra de rango superior»*.